

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/ 2010, ale art. 36 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 18 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. ROMTELECOM S.A. ȘI S.C. FAST TELECOM S.R.L.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 29 decembrie 2010, reclamanta S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Piața Presei Libere nr. 3-5, Clădirea City Gate, Turnul de Nord, sector 1, a înaintat Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), în temeiul dispozițiilor art. 4 și 5 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, o sesizare împotriva S.C. Fast Telecom S.R.L. (denumită în continuare *Fast Telecom*) cu sediul în București, Șos. Mihai Bravu nr. 62 A, Centrul de Afaceri Spectrum, corp B, subsol 1, indicativ S1:12, sector 2, prin care a solicitat ANCOM să dispună obligarea părâtei la încheierea, în termen de 7 zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, a unui act adițional la Acordul de interconectare nr. 203/02/01/340 din data de 5 februarie 2007 (denumit în continuare *Acordul*), care să prevadă pentru furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua *Romtelecom*, începând cu data de 1 februarie 2009, tarifele stabilite de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în

Comunicații și Tehnologia Informației nr. 644/2008 privind desemnarea S.C. Romtelecom S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia (Decizia nr. 644/2008).

Sesizarea a fost înregistrată la ANCOM cu nr. SC-37639/29.12.2010.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin Decizia nr. 4/2011, președintele ANCOM a numit Comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Fast Telecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- doamna Mihaela-Alexandra SCHINAGEL-COSTEA, șef serviciu, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Carmen-Maria ILIESCU, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Ștefan LISCAN, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-49/03.01.2011, *Comisia* a comunicat *Fast Telecom* un exemplar al sesizării *Romtelecom*, solicitând părții să depună răspunsul la sesizare în termen de 15 zile. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-1286/20.01.2011, *Fast Telecom* a transmis răspunsul la sesizare.

În temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, părțile au fost invitate la data de 2 februarie 2011, la sediul central al ANCOM, în vederea dezbaterii litigiului pe fond. La data de 31 ianuarie 2011, prin adresa înregistrată la ANCOM nr. SC-2187/31.01.2011, *Romtelecom* a transmis Autorității o cerere de amânare a acestei întâlniri. În cadrul ședinței din data de 1 februarie 2011, *Comisia* a dispus amânarea dezbaterilor și a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 15 februarie 2011¹.

În cadrul ședinței din data de 15 februarie 2011, *Fast Telecom* a depus la dosarul cauzei „*Note scrise*”² prin intermediul cărora a solicitat să se constate starea de incompatibilitate a membrilor Comisiei responsabile cu soluționarea litigiului. În consecință, *Comisia* a dispus suspendarea ședinței până la soluționarea incidentului procedural cu care a fost sesizată³. Prin Decizia președintelui ANCOM nr. 918/2011, a fost constituită *Comisia* responsabilă cu soluționarea excepției de incompatibilitate invocate de *Fast Telecom*. Ca urmare a respingerii excepției de incompatibilitate⁴, părțile au fost invitate să participe la o nouă întâlnire comună la data 15 martie 2011. În cadrul acestei ședințe⁵, *Fast Telecom* a depus adresa cu nr. SC-6166/15.03.2011, prin care a comunicat Comisiei punctul său de vedere cu privire la modalitatea în care a fost soluționată excepția incompatibilității, precum și adresa nr. SC-6165/15.03.2011, prin care, având în vedere obiectul sesizării introduse de către reclamantă, părțile a invocat excepția necompetenței materiale a ANCOM de a soluționa litigiul dintre *Romtelecom* și *Fast Telecom*. Ulterior supunerii dezbaterilor

¹ procesul-verbal al ședinței, înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-2395/02.02.2011

² adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-3458/15.02.2011

³ procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-4621/25.02.2011

⁴ procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-5394/07.03.2011

⁵ procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-7147/23.03.2011

părților, Comisia s-a pronunțat în cadrul ședințe asupra acestei excepții, respingând-o. Totodată, în cadrul aceleiași ședințe, Comisia a pus în discuția părților și excepția prematurității invocate prin răspunsul la sesizare, asupra acesteia urmând să se pronunțe ulterior.

La data de 24 martie 2011, ca urmare a solicitării⁶ *Fast Telecom* privind amânarea dezbaterilor stabilite pentru data de 25 martie 2011, Comisia a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 5 aprilie 2011. Procesul-verbal al acestei ședințe a fost înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-7237/24.03.2011.

În cadrul ședinței din data de 5 aprilie 2011⁷, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-8183/05.04.2011, pârâta, aducând la cunoștința Comisiei încetarea calității sale de furnizor de rețele publice de comunicații și de servicii de comunicații electronice destinate publicului, a solicitat Comisiei să constate lipsa calității de furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice și, respectiv, de subiect al prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002⁸ și al deciziilor ANCOM, invocând, de asemenea, imposibilitatea Autorității de a pronunța o decizie de soluționare a litigiului dintre *Romtelecom* și *Fast Telecom*. În cadrul ședinței din data de 14 aprilie 2011⁹, pronunțându-se asupra excepției invocate de către *Fast Telecom* în cadrul ședinței din data de 5 aprilie 2011, Comisia a admis excepția invocată și a dispus închiderea dezbaterilor, arătând că urmează să comunice părților decizia privind închiderea litigiului.

Prin deciziile președintelui ANCOM nr. 1181/2011 și nr. 1349/2011, termenul de soluționare a litigiului a fost prelungit până la datele de 29 iunie, respectiv 29 octombrie 2011.

La data de 7 septembrie 2011, în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, Comisia a prezentat președintelui ANCOM raportul privind închiderea litigiului dintre *Romtelecom* și *Fast Telecom*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În sesizarea înaintată ANCOM, *Romtelecom* a precizat că, la data de 5 ianuarie 2009, a transmis *Fast Telecom* o propunere de act adițional la *Acord*, prin care, având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Decizia nr. 644/2008, a propus ca, începând cu data de 1 ianuarie 2009, tariful de interconectare pentru furnizarea serviciului de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea, prevăzut în „*Lista de tarife de interconectare a Romtelecom pct.B.2.1*”, să se modifice după cum urmează: „-*Apeluri locale de terminare: 0,84 eurocenți/minut; Apeluri regionale de terminare: 0,97 eurocenți/minut; Apeluri naționale de terminare: 1,06 eurocenți/minut.*”

Deoarece *Fast Telecom* nu a dat curs acestei propuneri, la data de 9 februarie 2009, reclamanta a revenit printr-o nouă adresă, propunând ca dată de aplicare a noilor tarife data de 1 februarie 2009. Având în vedere refuzul *Fast Telecom* de a

⁶ adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-6964/23.03.2011

⁷ procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-9133/14.04.2011

⁸ privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare

⁹ procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-10050/28.04.2011

negocia încheierea unui act adițional, la data de 15 aprilie 2009, reclamanta a transmis, în temeiul art. 27.1.2 din *Acord*, o notificare de revizuire a *Acordului*. Ulterior, deși între părți a mai existat un schimb de corespondență cu privire la proiectul de act adițional, dar și o serie de întâlniri, acestea nu au ajuns la un acord care să se finalizeze prin încheierea actului adițional.

Romtelecom a arătat că, în opinia sa, *Fast Telecom* a încălcat obligația de negociere cu bună-credință prevăzută de dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002¹⁰, deoarece a tergiversat în mod nejustificat semnarea unui act adițional la *Acord* care să reglementeze tariful de interconectare pentru furnizarea serviciului de terminare a apelurilor la puncte fixe în rețeaua *Romtelecom* la nivelul prevăzut de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Decizia nr. 644/2008. De asemenea, reclamanta a precizat că refuzul *Fast Telecom* de a semna actul adițional pune *Romtelecom* în imposibilitatea de a respecta obligațiile ce îi incumbă în conformitate cu prevederile acestei decizii.

În cadrul sesizării, reclamanta a subliniat că obiectul acestui litigiu vizează atât necesitatea asigurării respectării de către *Romtelecom* a obligațiilor de nediscriminare și de orientare pe costuri a tarifelor percepute pentru furnizarea serviciului de terminare a apelurilor la puncte fixe în rețeaua proprie, obligații pe care nu le poate respecta dacă pârâta nu consimte la modificarea *Acordului* în conformitate cu prevederile deciziei menționate, dar și necesitatea recuperării costurilor generate de furnizarea acestui serviciu. Astfel, reclamanta, subliniind că esența oricărui raport juridic rezidă în faptul că oricărei obligații îi corespunde un drept subiectiv, a precizat că, în situația de față, dreptul său privind recuperarea costurilor ar rămâne fără conținut dacă, corelativ acestuia, nu ar incumba celorlalți furnizori obligația de a achita tarifele solicitate de către *Romtelecom* conform dispozițiilor legale, în caz contrar aceasta din urmă neavând la îndemână niciun alt mecanism prin care să poată opera o eventuală creștere a tarifelor atunci când această măsură ar fi justificată de o creștere a costurilor.

În continuare, referitor la drepturile și obligațiile care incumbă părților ca urmare a intrării în vigoare a Deciziei nr. 644/2008, *Romtelecom* a subliniat că solicitarea de modificare a tarifelor percepute pentru furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa, în sensul aplicării unor tarife nediferențiate în funcție de intervalul orar în care se efectuează apelurile, adresată atât *Fast Telecom*, cât și celorlalți furnizori cu care are încheiate acorduri de interconectare, este justificată de intrarea în vigoare a deciziei menționate, precum și de necesitatea recuperării costurilor determinate de furnizarea acestui serviciu, ca urmare a modificării profilului de trafic. Totodată, reclamanta a menționat că practicarea unor tarife diferențiate pe paliere orare, anterior intrării în vigoare a Deciziei nr. 644/2008, nu a reprezentat o opțiune a *Romtelecom*, ci o obligație impusă de ANCOM.

Prin urmare, având în vedere dreptul *Romtelecom* de a-și recupera costurile legate de furnizarea serviciului de terminare a apelurilor în propria rețea, în luna februarie 2009, aceasta a solicitat tuturor operatorilor cu care este interconectată modificarea acordurilor de interconectare în sensul introducerii unor tarife nediferențiate în funcție de intervalul orar în care se efectuează apelurile, singurele în măsură să asigure recuperarea costurilor *Romtelecom* legate de furnizarea

¹⁰ privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare

serviciului. De altfel, practicarea unor tarife nediferențiate este permisă de Decizia nr. 644/2008, demersul *Romtelecom* încadrându-se astfel în limitele stabilite de această decizie.

Totodată, *Romtelecom* a arătat că menținerea metodei de aplicare a tarifelor peak/off-peak în relația cu *Fast Telecom*, în condițiile în care cu alți operatori a încheiat actele adiționale la noile tarife, ar fi echivalat pe de o parte cu o încălcare a obligației de nediscriminare, iar, pe de altă parte, nu ar fi asigurat încadrarea în plafonul maxim al tarifului reglementat, tocmai datorită modificării profilurilor de trafic. De asemenea, reclamanta a afirmat că, urmare a refuzului *Fast Telecom* de a încheia un act adițional care să prevadă că pentru serviciul de interconectare tarifele aplicabile sunt cele stabilite la art. 2 din Decizia nr. 644/2008, respectiv ca urmare a aplicării în continuare în relația cu aceasta a modalității de tarifare stabilite în *Acord*, reclamanta ar fi obligată să perceapă tuturor furnizorilor tarifele pe care le practică cu pârâta, deși aceste tarife nu îi asigură *Romtelecom* recuperarea costurilor generate de furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în propria rețea. *Romtelecom* a arătat că pârâta a fost avantajată ca urmare a refuzului său de a încheia un act adițional, aceasta plătind mai puțin, per total, pentru serviciul de terminare în rețeaua reclamantei. În opinia *Romtelecom*, acest fapt a permis *Fast Telecom* oferirea unor tarife mai mici pe piața de retail, ceea ce reprezintă o distorsiune a concurenței pe piață.

Referitor la afirmațiile *Fast Telecom* conform cărora stornarea de către reclamantă a facturilor prin care aceasta a aplicat, anterior încheierii unui act adițional între părți, tariful maxim prevăzut de dispozițiile legale, echivalază cu o recunoaștere a culpei acesteia, *Romtelecom* a precizat că stornarea respectivelor facturi nu a reprezentat o renunțare la dreptul său de recuperare a sumelor de bani ce ar fi rezultat din aplicarea tarifelor la nivelul prevăzut de decizia ANCOM. De asemenea, reclamanta a menționat că a recurs la această măsură ca urmare a lipsei de comunicare cu pârâta, respectiv a refuzului acesteia de a încheia un act adițional care să reglementeze aplicarea dispozițiilor Deciziei nr. 644/2008.

În ceea ce privește respectarea obligației de negociere de către pârâta, *Romtelecom* a apreciat că *Fast Telecom* a avut o poziție inflexibilă în cadrul negocierilor, refuzând aplicarea noilor tarife, cu toate că alți operatori au acceptat și semnat deja actele adiționale prin care se modifică modalitatea de aplicare a acestora. Totodată, în susținerea afirmației privind reaua-credință a pârâtei, reclamanta a arătat că, în cuprinsul întregului schimb de corespondență dintre părți, nu se regăsește nicio contrapropunere din partea *Fast Telecom*.

În drept, în sprijinul cererii sale, *Romtelecom* a invocat prevederile art. 2 alin. (1) din Decizia nr. 644/2008, precum și ale art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002.

B. Susținerile pârâtei

Prin răspunsul la sesizare, pârâta a precizat, pe fond, că, prin demersul său, reclamanta a încălcat atât prevederile deciziei invocate, cât și dispozițiile din *Acordul* existent între părți. În acest sens, *Fast Telecom* a menționat că, în opinia sa, reclamanta a încercat, prin transmiterea actului adițional, să impună în mod unilateral aplicarea tarifelor pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe la nivelul maxim reglementat, deși Decizia nr. 644/2008 face referire la tarife „medii ce pot fi percepute”.

Totodată, în vederea susținerii afirmațiilor sale privind intenția *Romtelecom* de a impune în mod forțat aplicarea tarifelor la nivelul maxim prevăzut în decizia menționată, *Fast Telecom* a subliniat că o dovadă în acest sens o reprezintă faptul că reclamanta a emis o serie de facturi prin care a aplicat tarifele maxime prevăzute de Decizia nr. 644/2008, fără ca acest tarif să fi fost agreat între părți. De asemenea, pârâta a mai subliniat că stornarea de către *Romtelecom* a facturilor menționate ca urmare a adreselor transmise de către *Fast Telecom* a reprezentat o recunoaștere a culpei sale.

În ceea ce privește temeinicia situației de fapt prezentate în sesizare de către *Romtelecom*, pârâta a arătat că reclamanta a omis să precizeze că, deși în anul 2010, părțile au încheiat un act adițional la *Acord* care stabilea tarifele aplicabile în cazul terminării apelurilor la numerele scurte pentru servicii de interes general la nivel local și național, acestea nu au înțeles să modifice și tarifele aferente serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, *Fast Telecom* invocând în acest sens lipsa de obiect a sesizării.

Față de susținerile *Romtelecom* privind încălcarea de către *Fast Telecom* a obligației de negociere cu bună-credință prevăzute de dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, pârâta a învederat că reclamanta este cea care a încălcat această obligație, deoarece, deși i-a solicitat, aceasta nu i-a pus la dispoziție informațiile și documentele relevante care să justifice necesitatea aplicării tarifelor în quantumul maxim prevăzut de Decizia nr. 644/2008. Prin urmare, din punctul de vedere al pârâtei, cât timp *Romtelecom* nu a făcut dovada faptului că noile tarife a căror aplicare o solicită sunt orientate pe costuri, eventuala nerespectare de către reclamanta a obligației de nediscriminare se datorează culpei exclusive a acesteia din urmă.

Fast Telecom a subliniat că solicitările privind menținerea tarifelor prevăzute în *Acordul* existent între părți sunt în măsură să asigure respectarea atât a obligațiilor prevăzute în sarcina reclamantei de dispozițiile deciziei menționate, cât și obligația acesteia de orientare a tarifelor în funcție de costuri. De asemenea, pârâta a menționat că *Romtelecom* este cea care, în mod culpabil, a încălcat obligația de orientare a tarifelor în funcție de costuri, precizând că existența acestei obligații în sarcina reclamantei nu o îndreptățește pe aceasta să solicite aplicarea tarifelor în quantumul maxim prevăzut de Decizia nr. 644/2008.

Astfel, pârâta a arătat că, deși reclamanta a invocat ca temei de drept al sesizării sale dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, în opinia sa, *Romtelecom* nu a avut intenția sa negocieze cu pârâta aplicarea noilor tarife.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANCOM

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, una dintre funcțiile ANCOM este cea de „organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii”, iar, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.

79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, „Art. 36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANCOM soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANCOM, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (7).”

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, persoanele interesate având posibilitatea de a se adresa ANCOM pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, în temeiul dispozițiilor art. 4 și 5 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, *Romtelecom* a solicitat ANCOM să dispună obligarea pârâtei la încheierea unui act adițional la *Acordul* existent între părți care să prevadă, începând cu data de 1 februarie 2009, modificarea tarifului pentru furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua *Romtelecom* la nivelul stabilit de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Decizia nr. 644/2008.

În motivarea cererii sale, *Romtelecom* a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligației stabilite de dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, precum și prevederile art. 2 alin. (1) din Decizia nr. 644/2008.

Având în vedere aspectele învederate, precum și faptul că, așa cum rezultă din „Notele scrise”¹¹ depuse de către pârâtă la dosarul cauzei, începând cu data de 25 martie 2011, *Fast Telecom* nu mai este titulară a dreptului de a furniza rețele publice de comunicații electronice și servicii de comunicații electronice destinate publicului, în cadrul ședinței din data de 14 aprilie 2011, *Comisia*, constatând lipsa calității procesule pasive a *Fast Telecom*, a admis excepția invocată de pârâtă.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

Se respinge cererea S.C. Romtelecom S.A. privind obligarea S.C. FAST TELECOM S.R.L. ca, în termen de 7 zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la Acordul de interconectare nr. 203/02/01/340 din data de 5 februarie 2007 existent între părți care să prevadă, pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua

¹¹ Înregistrate la ANCOM cu nr. SC-8183/05.04.2011

S.C. Romtelecom S.A. furnizat pârâtei începând cu data de 1 februarie 2009, aplicarea tarifelor nediferențiate pe paliere orare și în cuantumul prevăzut de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 644/2008 privind desemnarea S.C. Romtelecom S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARINESCU**

București, 7 septembrie 2011
Nr. 1539